

راهنمای استناد به سبک شیکاگو (یادداشت، کتابشناسی) به زبان فارسی

برای ارجاع به یک کتاب:

یادداشت:

نویسنده، عنوان کتاب مورب (ناشر، سال)، صفحه.

توماس نایجل، مسائل اخلاقی (نشر نی، ۱۳۹۹)، ۴۵.

یادداشت کوتاه شده:

نایجل، مسائل اخلاقی، ۴۵.

کتابشناسی:

نایجل، توماس. مسائل اخلاقی. نشر نی، ۱۳۹۹.

برای ارجاع به یک مقاله:

یادداشت:

نویسنده، «عنوان مقاله»، نام مجله مورب، شماره (سال): صفحه.

سارا احمدی، «تأملی بر هویت»، فصلنامه فلسفه اجتماعی، ۱۵ (۱۴۰۰): ۱۲-۳۴.

یادداشت کوتاه شده:

احمدی، «تأملی بر هویت»، ۲۳.

کتابشناسی:

احمدی، سارا. «تأملی بر هویت». فصلنامه فلسفه اجتماعی. ۱۵ (۱۴۰۰): ۱۲-۳۴.

برای ارجاع به یک منبع آنلاین:

یادداشت:

نویسنده، «عنوان مطلب»، نام وبسایت، تاریخ دسترسی، نشانی اینترنتی.

علی کریمی، «آینده تکنولوژی»، دیجیتال نیوز، دسترسی در ۱ فروردین ۱۴۰۱، <https://example.com>.

یادداشت کوتاه شده:

کریمی، «آینده تکنولوژی».

کتابشناسی:

کریمی، علی. «آینده تکنولوژی». دیجیتال نیوز، دسترسی در ۱ فروردین ۱۴۰۱، <https://example.com>.

موارد تکمیلی و توضیحات

۱. برای موارد بیش از نمونه‌های این راهنما (ارجاع به پادکست، ویدئو و موارد استثنای دیگر) به سند مرجع سبک شیکاگو یادداشت در اینجا مراجعه کنید.
۲. ما برای واژه footnote، پانویس؛ و برای واژه Endnote، پی‌نویس را برگزیده‌ایم.
۳. در این سبک، یادداشت و یادداشت کوتاه در پانویس می‌آیند.
۴. در ارجاع به یک منبع، بار اول از یادداشت و دفعات بعد از یادداشت کوتاه استفاده کنید.
۵. در صورت تکرار بلافاصله‌ی دو یادداشت، می‌توانید از (همان.) یا (همان، شماره صفحه.) استفاده کنید.
۶. در موارد خاص، مثل کوتاه بودن مقاله، می‌توانید یادداشت‌ها را به‌جای پانویس یک‌جا در پی‌نویس (در انتهای مقاله، پیش از بخش کتابشناسی) بیاورید.
۷. کتابشناسی، به ترتیب حروف الفبا و در پایان مقاله فهرست می‌شود. ابتدا منابع فارسی و بعد منابع به زبان‌های دیگر فهرست می‌شوند.
۸. اگر اطلاعات خاصی از منبع نامشخص است، از اصطلاح بی‌ناشر (بی‌نا.) و بی‌تاریخ (بی‌تا.) استفاده کنید.

به نمونه صفحه بعد توجه کنید.

نمونه

مسائل اخلاقی و تأثیرات آن بر زندگی روزمره، یکی از موضوعات کلیدی در فلسفه معاصر است که از زوایای مختلفی مورد بررسی قرار گرفته است. برخی از اندیشمندان به بررسی عمیق اصول اخلاقی و نقش آنها در تصمیم‌گیری‌های فردی پرداخته‌اند و بر این باورند که اخلاق نه تنها یک مفهوم نظری، بلکه ابزاری برای هدایت رفتارهای اجتماعی است.^۱ این دیدگاه در بحث‌های مختلف، به ویژه در زمینه هویت اجتماعی، بازتاب یافته است. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که هویت هر فرد در بستر تعاملات اجتماعی شکل می‌گیرد و این موضوع می‌تواند بر انتخاب‌های اخلاقی او اثر بگذارد.^۲

افزون بر این، هویت اجتماعی با چالش‌های جدیدی روبرو شده است که از پیشرفت‌های تکنولوژی نشأت می‌گیرند. بررسی‌ها نشان داده‌اند که نوآوری‌های تکنولوژیک می‌توانند چالش‌های اخلاقی نوینی را به همراه داشته باشند.^۳ این تأثیرات نه تنها در نحوه تعاملات اجتماعی، بلکه در فرآیندهای تصمیم‌گیری و ارزش‌های اساسی افراد نیز دیده می‌شود. به طور مثال، تکنولوژی‌های جدید، مانند هوش مصنوعی، در تصمیم‌گیری‌های اخلاقی دخیل شده و گاه تضادهایی میان اصول اخلاقی سنتی و مدرن ایجاد می‌کنند.^۴ نایجل در این زمینه بیان می‌کند که برای حل این تضادها نیاز به بازنگری در اصول اخلاقی داریم.^۵

در نهایت، تعامل میان اخلاق، هویت و تکنولوژی نه تنها موضوعی نظری، بلکه چالشی عملی برای جوامع مدرن است. با توجه به سرعت تغییرات در عرصه تکنولوژی، نیاز به بازنگری در اصول اخلاقی و تطبیق آنها با نیازهای جدید اجتماعی بیشتر از هر زمان دیگری احساس می‌شود.

کتابشناسی

احمدی، سارا. «تأملی بر هویت». فصلنامه فلسفه اجتماعی. ۱۵ (۱۴۰۰): ۱۲-۳۴.

کریمی، علی. «آینده تکنولوژی». دیجیتال نیوز، دسترسی در ۱ فروردین ۱۴۰۱، <https://example.com>.

نایجل، توماس. مسائل اخلاقی. نشر نی، ۱۳۹۹.

یادداشت بلند و کوتاه + همان.

^۱ توماس نایجل، مسائل اخلاقی (نشر نی، ۱۳۹۹)، ۴۵.

^۲ سارا احمدی، «تأملی بر هویت»، فصلنامه فلسفه اجتماعی، ۱۵ (۱۴۰۰): ۱۲-۳۴.

^۳ علی کریمی، «آینده تکنولوژی»، دیجیتال نیوز، دسترسی در ۱ فروردین ۱۴۰۱، <https://example.com>.

^۴ همان.

^۵ نایجل، مسائل اخلاقی، ۴۵.